

hogy hajnali két órakor induljanak el, hogy reggeire kint legyenek. Aki idejében nem volt kint, a helyett mást állítottak vagy levontak a béréből.

Összel, cukorrépa-szedésre ismét fogadott az uradalom hónaposokat répát szedni. A „*rípaszedők*” minden felszedett *kadrák* répa után egy Püngő 20 fillért kaptak, meg komencióként naponta egy kiló kenyeret és minden kitöltött hét után 1 kiló szalonnát és 5 kg krumplit. Egy erős lány, ha nagyon iparkodott és „*látástul-vakulásig*” dolgozott, akkor 1 nap alatt ki birt szedni 1 „*kadrák*” (100 n-öl) répát, *lefejelni* és össze is rakni. (Szabó I.-né 52 é. közlése.)

E rabszolgamunkához hasonlítható életmódban egyetlen vigasztalás volt: a nótázás. Aki az előbbeni oldalakat elolvasta, tudja, mi rejtőzött a „*vidám*” nótázás mögött. A végeláthatatlan cukorrépa-sorokon mivel tehatték volna elviselhetőbbé sorsukat, minthogy daloltak naphosszat. Közben-közben a pallér rájuk kiáltott: „A kezetek is járjon, né csak a szátok!” Maguk költötte nótáikban a központ, a gúny tárgya: az intéző.

„Intező úr, ha kijön a táblába
Keresztbetézi a lábát a sorba
Kinyúttya az aranygyűrűs ujjait:
Dógozzatok az anyátok istenit!”

(Szabó I. né 52 é. közlése.)

Egy lánynak egymagában nem volt elég bátorsága ahhoz, hogy szembeszálljon a nagy úrral, az intézővel. De 40—50 lány telitorokból el merte dalolni, hogy:

„Intező úr de vastag a döréka
Talám bizony gerslivel van kirakva
Nem gerslivel, tötött csirke van benne
Hogy a patkány égje ki hát belőle.”

(Kocsor E. közlése.)

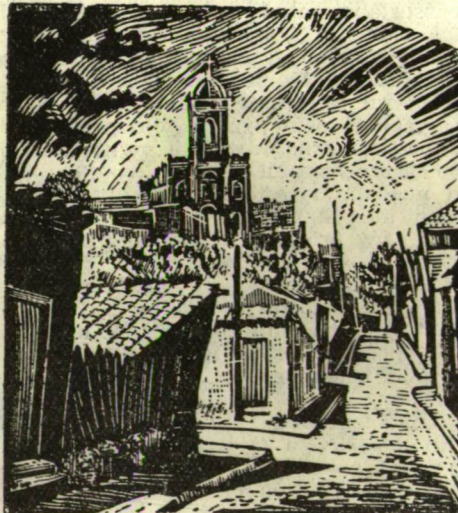
„Intező úr arra kírjük mi magát
Csináltassa be ja kötér ablakát
Csináltassa be ja kötér ablakát,
Mer ki lopják azt a pacal szalonnát!”

(Nyiri J.-né.)

„Ez a major köröskörül akással
Közepibe az intéző lakása
Két hónapos ki van tive a majos szilire,
Hogy a nóta ne hajjon a fülibe.”

(Kocsor E. közl.)

MÁRTON LÁSZLÓ

Buday György fametszete